

Стагоддзі Беларускай Культуры

Погляд з 2016-га

Мара спраўдзілася!

У верасні 2011 г. мы пачалі навучанне ў Беларускім дзяржаўным універсітэце культуры і мастацтваў, на факультэце традыцыйной беларускай культуры і сучаснага мастацтва кафедры этналогіі і фальклору па спецыялізацыі «этнафоназнаўства». Што нас чакала – мы не ведалі. Не ведалі і тое, што навучанне і знаёмства з беларускай народнай культурай «праляціць» вельмі хутка, і за гэтыя чатыры гады мы аб'ездзім паў-Еўропы, будзем лаўрэатамі конкурсаў, удзельнікамі розных праектаў.

Мастацкім кірауніком нашага курса стала магістр мастацтваў, старшыня выкладчык кафедры этналогіі і фальклору Эвеліна Шчадрына, якая і знаёміла нас з мастацкай творчасцю беларускага народа, была для нас як матуля на працягу чатырох гадоў навучання ва ўніверсітэце.

Першае нашае знаёмства з фальклорнай спадчынай адбылося пад час экспедыцыі ў вёску Неглюбка Веткаўскага раёна, вядомай такім вылючным абраадам, як «Ваджэнне і пахаванне стралы». Невыпадкова, што знаёмства з жанчынамі, якія выконвалі веткаўскія «стрэльныя» песні, паўплывала на назну нашага фальклорнага гурта. Так і пачалося музычнае падарожжа па беларускай спадчыне наших продкаў праз выхаванне, вывучэнне вытокаў уласней традыцыйнай культуры, сваіх родных песні і мовы, танца і інструментальных твораў.

Але фальклорныя экспедыцыі на гэтым не скончыліся. На першым курсе мы разам з Эвелінай Вячаславаўнай

патрапілі ў вёску Матырына Ушацкага раёна, дзе ад жаночага калектыву, носьбітаў традыцыі, намі было запісана і перанята шмат абраадавага і пазаабраадавага фальклору, што вельмі ўзбагаціла наш рэпертуар. Разам з імі мы патрапілі і на свята Купалле, дзе выконвалі разам купальская песні.

Прайшоў год, было шмат тэарэтычнай працы, практичнай, і ўлетку 2013-га мы паехалі на абраад «Провады русалкі» ў вёску Вялікі Бор Хойніцкага раёна. Сустрэча з жанчынамі, носьбітамі дагэтуль жывой спейнай русальнай традыцыі Хойніцкіх, праца над даследаваннем і развучваннем русальных песен прымусіла нас больш уважліва і адказна ставіцца да народных ведаў аб традыцыйнай абрааднасці. Блізкае знаёмства і непасрэднае «жывое» бытаванне абраду «Провады русалкі», у якім мы неаднаразова былі і гледачамі, і ўдзельнікамі, дазволіла пераняць русальную этнафонію. Потым усё гэта натхніла нас на распрацоўку мастацкай рэканструкцыі абрааду

«Провады русалкі» вёскі Вялікі Бор, якую мы правялі ў Беларускім дзяржаўным музее народнай архітэктуры і побыту ў 2015 г.

Знаёмства і паглыбленне ў высокое мастацтва традыцыйных спявачак Беларусі можа быць натхненнем для ўсіх! Яскравы прыклад таму – праект «Колаварот» з удзелам маладых кампазітараў, праекты з ансамблем салісташ Белдзяржфілармоніі «Класік-Авангард».

Нашыя намаганні ў перайманні і папулярызацыі фальклору не аднаразова пацвярдзіліся высокай адзнакай на розных конкурсах і фестывалях: гурт «Страла» стаў дыпл

ламантам міжнародных музычных фэстаў імя Івана Саллярцінскага – 2013 (Віцебск), «Как на речке было на Фонтанке – 2014» (Санкт-Пецярбург), «Sekmines – 2015» (Бісагінас), «Light. Move. Festival» у Польшчы і інш.

Вынікам чатырохгадовай працы і канчатковай кропкай стаў дзяржаўны экзамен па дысцыпліне «Беларускі фальзор: мастацтва вуснай традыцыі», які ператварыўся ў сапраўднае падарожжа па напай краіне. Дзякуючы нашаму кірауніку Э. Шчадрыной мы азнаёміліся з дакладным перайманнем, захаваннем і перадачай спейнай традыцыі Піншчыны з яе бурднімі спевамі, Паазер'я з аднагалосымі (манадыйнымі) спевамі, Панямонія з гамафонна-гарманічнымі спевамі, Падняпроўя са спевамі «з пералівамі», Усходняга Палесся са спевамі «з падводкай». На дзяржаўны экзамен, на жаль, патрапілі не ўсе песні з нашага вялікага рэпертуару, але ж самыя любімые.

Напрыканцы нам застаецца толькі дадаць: «Вялікі дзякую!» Дзякую ўсім выкладчыкам БДУКіМ, нашаму канцэртмайстру В. Красуліну, студэнтам кафедры этналогіі і фальклору, якія дапамагалі нам у падрыхтоўцы канцэрта.

Асаблівую падзяку выказваем нашаму кірауніку Э. Шчадрыной, В. Калацэю, М. Козенку, Т. Пладуновай, Э. Дараашэвічу, М. Рагулю, В. Лабачэўскай за атрыманыя веды па народнай спадчыне і павагу да яе, якія назайжды застануцца нам бясцэнным здабыткам на ўсё жыццё.

